

РЕШЕНИЕ

№ 5339

гр. София, 01.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 05.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **3232** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.171, т.4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на В. В. М. срещу заповед № 51406 от 04.12.2007г. на Началника на Отдел „Пътна полиция“ на Столична Дирекция на полиция, с която на основание чл.171, т.4 във връзка с чл.172, ал.1 от ЗДвП на оспорващия е наложена принудителна административна мярка (ПAM) – изземване на свидетелството за управление на МПС (СУМПС) поради неизпълнение на задължението по чл.157, ал.4 от ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи за това, че оспорената заповед е издадена при непълнота на доказателствата и при неизяснена фактическа обстановка, че на водача не са отнети всички контролни точки, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В допълнение към жалбата (лист 27 и сл. от делото) се излагат доводи за това, че наказателните постановления (НП), въз основа на които е издадена оспорената заповед, не са връчени по надлежния ред.

Ответната страна – Началникът на Отдел „Пътна полиция“ СДВР оспорва жалбата в съдебно заседание от 02.07.2012г. чрез юрисконсулт В., без да излага мотиви.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взима становище.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

С оспорената в настоящото производство заповед (л.8) на оспорващия е наложена ПАМ по чл. 171, т. 4 от ЗДвП – изземване на СУМПС. В заповедта е посочено, че водачът не е изпълнил задължението си по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП да върне СУМПС. В заповедта са посочени девет НП, най-ранните две от които са с дата 03.09.2003г., а другите са: още едно от 2003г., две от 2004г., две от 2005г., по едно от 2006г. и 2007г. По делото са представени: заповед (л.12) за компетентност на издателя на акта – заповед № Из-1393 от 09.08.2007г. на Министъра на вътрешните работи за упълномощаване на длъжностни лица от МВР да издават заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП, сред които ответния орган, справка за нарушения на водача (л.11), две НП от 2005г. (л.6 и л.7), с които на водача се отнемат съответно 6 контролни точки и 10 контролни точки, протокол (л.9) рег.№ 9993/05.07.2011г. за унищожаване на документи, изд. от 01.01.2002г. до 31.12.2003г.

Въпреки двукратно дадени указания и предоставената последна възможност на ответника (в съдебно заседание от 22.10.2012г.), същият не е представил останалите наказателните постановления, посочени в констатациите на обжалваната заповед, нито данни за връчването им и влизането им в сила. В приложения протокол за унищожаване на документи същите не са индивидуализирани. Отделно от това, крайната дата на унищожените документи, съгласно протокола е 31.12.203г. – в този период попадат само три от НП, посочени в заповедта.

Заповедта не е връчена на оспорващия – видно от писмо на ответника до съда (л.20).

От правна страна:

С оглед изричното заявление на ответника, че заповедта не е връчена на оспорващия, съдът приема, че жалбата е подадена в срок, от лице имащо право и интерес от оспорването, поради което съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

С оглед представената заповед на Министъра на МВР, обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган. Спазена е писмената форма, актът съдържа необходимите реквизити съгласно чл.59, ал.2 от АПК, същият е мотивиран.

Настоящият съдебен състав обаче намира, че обжалваната заповед е незаконосъобразна на основание противоречие с материалния закон по следните съображения:

В оспорения административен акт е посочено като правно основание за издаването му - чл.171, т.4 във вр. чл.157, ал.4 от ЗДвП, а като фактическо описание е посочено, че водачът не е изпълнил задължението си по чл.157, ал.4 от ЗДвП – след като загуби придобитата правоспособност да върне СУМПС. А правоспособността се изгубва с отнемането на водача на МПС на всички - 39 контролни точки съгласно Наредба № Из-1959 от 27 декември 2007г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство ... ДВ. бр.4 от 15 Януари 2008г. (Наредбата).

За неизпълнение на задължението по чл.157, ал.4 от ЗДвП в чл. 171, т. 4 от ЗДвП е предвидено прилагане на ПАМ – изземване на СУМПС.

В процесната заповед е посочен общият брой на отнетите на лицето контролни точки

и са цитирани наказателните постановления, въз основа на влизане в сила на които се твърди, че е настъпила последицата отнемане на контролни точки. Тези наказателни постановления (с изключение на две - НП № 17363/24.02.2005г., като последица от което се отнемат 6 к.т. и НП № 21459/10.03.2005г., като последица от което се отнемат 10 к.т.) и доказателства за връчването им и влизането им в сила (по отношение на всички НП) не бяха представени по делото от ответника.

Съгласно чл.170, ал.1 от АПК административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

Съдът е указал двукратно тази доказателствена тежест на ответника. Дал е на ответника последна възможност да представи доказателствата за посочените фактически основания, но ответникът не го е сторил.

С оглед неизпълнението на горното, съдът не може да извърши контрол на всяко от отделните фактически основания, довели до твърдяното отнемане на всички контролни точки, в това число - дали отнемането на контролни точки съответства на извършеното нарушение, връчено ли е надлежно всяко НП, влязло ли е в сила всяко от посочените НП

Представените по делото доказателства за унищожаване на документи за наложени административни наказания на водачи през съответен период, не доказват, че именно относимите към спора документи - цитираните наказателни постановления и доказателствата за връчването и влизането им в сила са били унищожени. Отделно от това повечето НП са от последващ протокола период. Представената справка-разпечатка също не доказва начина на връчване на НП и съответно – влизането им в сила. В този смисъл решение № 6074 от 27.04.2012г. по адм дело № 1545/2012г. на ВАС, чийто мотиви са относими в случая и на които настоящият състав се позовава: „Законосъобразността на административния акт се преценява спрямо фактическите основания за издаването му, които съдът не може да допълва или заменя, като административният орган носи тежестта да докаже спазването на всички условия, очертаващи законовия му статут, в т.ч. съществуването на юридическите факти на упражненото с него субективно материално право (чл. 170, ал. 1 АПК). Съдебната инстанция по същество проверява дали изложените в акта фактически основания, действително са се осъществили и ако са се осъществили следват ли от тях по силата на правна норма разпоредените правни последици (чл. 142, ал. 1 АПК). ....”

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира оспорената заповед за незаконосъобразна, като издадена при неустановени фактически основания за издаването ѝ, което съдът квалифицира като основание за материална незаконосъобразност по чл.146, т. 4 от АПК и съответно основание за нейната отмяна. Оспорващият не е направил искане за присъждане на разноски и съдът не се произнася.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл.2 от АПК, Административен съд София град, I-во отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. В. М. Заповед № 51406 от 04.12.2007г. на Началника на Отдел „Пътна полиция“ на Столична Дирекция на вътрешните работи за прилагане на

принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 от ЗДвП.
Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен
съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:
(Боряна Бороджиева)